

בש"פ 404/16 - מדינת ישראל נגד מאלק קונבר

בבית המשפט העליון

בש"פ 404/16

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מאלק קונבר

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בתמ"ת
57133-11-15 מיום 14.1.2016 שניתנה על-ידי
השופטת ת' בזק רפפורט

בשם המבקשת: עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב: עו"ד מאיה גלעדי-ז'ולסון

החלטה

1. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בביתו בשכונת אבו טור בירושלים בפיקוח הוריו, וכנגד התחייבויות, ערבויות כספיות, וצו עיכוב יציאה מן הארץ. כל זאת בעקבות כתב אישום שהוגש נגד המשיב בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, שימוש ברכב ללא רשות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגת רכב מנועי ללא רישיון. העובדות על אודות מרדף משטרה בעקבות המשיב שרכב על אופנועו בכביש מספר 1 עד לצומת עטרות מפורטות בהרחבה בכתב האישום, והן חמורות ומסוכנות.

עמוד 1

2. בית המשפט המחוזי נדרש לעניינו של המשיב במספר ישיבות עד אשר בא לכלל מסקנה על דבר קיומן של ראיות לכאורה, בד בבד עם "סימני שאלה רציניים הנוגעים לפריטים שבכתב האישום שהקימו חומרה יתרה למיוחס למשיב". בהתחשב במצב הראייתי נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר. כמה וכמה תסקירים הוגשו עד אשר הומלץ על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בפיקוח אחד מהוריו. בית המשפט המחוזי ציין עבר פלילי מכביד למשיב בתחום העבריינות הנ"ל, אך בהינתן כוחות מתפקדים משמעותיים אצלו, אשר באו לידי ביטוי בתחום התעסוקתי, העריך שירות המבחן כי איזוק אלקטרוני יכול לשמש גורם ממתן ומציב גבולות, ובית המשפט המחוזי ראה לאמץ גישה זו.

3. בעררה טענה ב"כ המדינה על הנסיבות החמורות שבהתנהגותו של המשיב, על הסיכונים הרבים שיצר למשתמשי הדרך ולשוטרים, במספר רב של מוקדים במסגרת המרדף אחריו, וכשבמעשיו גרם לפגיעות עקיפות ושירות לאדם ולרכוש, ואך בנס לא נגרמו פגיעות קשות יותר בנפש. מסוכנותו של המשיב מתחזקת עוד לנוכח עברו הפלילי והתעבורתי, ובשים לב לאופיו האימפולסיבי ומקשייו בקבלת סמכות, כעולה מתסקיר שירות המבחן. ה'כרסום' בראיות איננו 'כצעקתה' של ב"כ המשיב, ומכל מקום דיינו בראיות לכאורה לביסוס עובדות חמורות בכתב האישום, כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים. במיוחד טענה ב"כ המבקשת על התעלמותו של בית המשפט המחוזי מן הקשיים שמצא שירות המבחן במפקחים, עניין שלא קיבל ביטוי בהחלטת בית המשפט המחוזי. עמדתה של העוררת היא אפוא כי יש להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה, ואין מקום למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

4. מנגד טענה ב"כ המשיב על התהליך הארוך מעת הגשת כתב האישום ועד להחלטת בית המשפט המחוזי, שכלל בחינה מעמיקה של חומר הראיות שהביא למסקנה על כרסום ממשי, ולאחר מכן דיון חוזר ונשנה, בסיוע תסקירי שירות המבחן בהיתכנותה של חלופה, ועד למסקנה המבוססת על מעצר בפיקוח אלקטרוני. ב"כ המשיב טענה שהמארג הראייתי מחייב גישה מקלה, וכי התנאים שנקבעו מבטיחים די צרכם את בטחון הציבור. לדבריה, בתקופת מעצרו ובכלל, הבין המשיב את החומרה ואת הסיכון, וכי ניתן לסמוך עליו שימלא אחר התנאים שקבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו.

5. למקרא החומר שבתיק, ולמשמע דברי ב"כ הצדדים היום, אין זה מן הנמנע כי אילו דנתי בתיק זה בערכאה הדיונית, הייתי מגיע למסקנה שונה. ברם, לא בחטף החליט בית המשפט המחוזי את אשר החליט, אלא לאחר בדיקה יסודית של חומר הראיות וביקורת קפדנית לגבי היתכנותה של חלופה. על-פי ההלכה הפסוקה, משניתנה החלטת בית המשפט המחוזי, בשים לב להנמקותיה ולרקע הנרחב שקדם לה, לא בנקל תהפוך ערכאת הערעור את הקערה על פיה. הנחת המוצא היא אפוא קיומן של ראיות לכאורה, עם 'כרסום' שמחייב התייחסות הולמת בשלב זה של המעצר. בד בבד, המסוכנות רבה עד מאד. שילובם של כל אלה, יכול להצדיק, אף כי בדוחק, החלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני. ברם, עקב אכילס בנסיבות העניין דנן, הוא הפיקוח האנושי. נחה דעתי על כלי הפיקוח האלקטרוני (אף זאת לא בנקל, בהתחשב במיקום הבית, לאור התדיינות סביב עניין זה בבית המשפט המחוזי); דעתי לא נוחה מן הפיקוח האנושי שחייב להתלוות לפיקוח האלקטרוני, על מנת להבטיח אפקטיביות ולמנוע סיכון. הסיכון, כאמור, רב, הן בשים לב למעשים, הן בשים לב למאפייני אישיותו של המשיב. בהסתמך על דברי שירות המבחן, חוששני שהפיקוח איננו הדוק כל צורכו בכלל, ובשים לב לצורך בגישה מיוחדת וסמכותית כלפי המשיב, בפרט.

6. אשר על כן, החלטתי לדחות את הערר במובן זה שלא אורה על ביטול החלטת בית המשפט המחוזי ועל השמתו של המשיב במעצר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים; יחד עם זאת, החלטתי שהחלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצר של המשיב בפיקוח אלקטרוני, תוכל להתקיים רק אם תציע ב"כ המשיב שני מפקחים-ערבים נוספים, וג'לו ימצאו כשירים ומתאימים למלאכת הפיקוח על-ידי שירות המבחן. זאת ועוד, יש להדק את הפיקוח, גם באמצעות הפקדה כספית נוספת בסך של 10,000 ₪ מעבר למה שקבע בית המשפט המחוזי.

7. שירות המבחן מתבקש אפוא להגיש לבית המשפט המחוזי בתוך 10 ימי עבודה, תסקיר משלים ובו התייחסות להתאמתם של 2 מפקחים נוספים לפקח על המשיב, בנסיבותיו, במעצרו בביתו בפיקוח אלקטרוני. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, יוכל בית המשפט המחוזי להתמיד בגישתו ברוח החלטתו מושא הערר; ככל שהתסקיר לא יהיה חיובי, ישוב בית המשפט המחוזי לשקול את כלל נסיבות העניין ויחליט כחכמתו. לעת הזאת ועד למתן החלטה אחרת של בית המשפט המחוזי, אני מורה על המשך מעצרו של המשיב בבית המעצר.

ניתנה היום, ה' בשבט התשע"ו (15.1.2016).

ש ו פ ט
